ירושלים, יום ראשון, ב' בכסלו תרפ"ט, 11 בנובמבר 1928 ע"ר. גליון 5 לכ"ג. מחיר 5 גר'. שנה שלישית. מס' 131 (2477)

חדשות מקומיות ומדיניות

ירושלים בלילה

ירושלים בלילה

ירושלים בלילה

საკავშირო პროფსაბჭოს კომფრაქცია

მემარჯვენე გადახრის წინააღმდეგ

(რეზოლუციუა მიღებული ერთხმად ამხ. დოგადოვის მოხსენების გამო)

ნაკავშირო პროფსაბჭოს ფრაქცია, რომელსაც მოისმინა ამხ. დოგადოვის მოხსენება, მთლიანად იწონებს საკავშირო კ. პ. (ბ) ცკის პარიზის პლენუმისა და მე-16 პარტკონფერენციის გადაწყვეტილებებს.

ფრაქცია სავსებით ეთანხმება მემარჯვენე ოპოზიციის იმ შეფასებას, რომელიც პლენუმმა მოგვცა.

სოციალისტური რეკონსტრუქციისა და კლასობრივი ბრძოლის გამწვავების პირობებში მასების აზვირთებული აქტივობის სათავეში ჩადგომის ცალკეული მცდელობა ოპოზიციისა არსებითად ქადაგებს კაპიტულაციას ხიწილეთთა წინაშე და ურას ამბობს ქალაქისა და სოფლის კაპიტალისტური ელემენტების წინააღმდეგ სოციალისტური შეტევისაზე. მემარჯვენე ოპოზიციამ იმით, რომ იგი გამოდის პარტიის მიერ აღებული კურსის წინააღმდეგ, იმ კურსის წინააღმდეგ, რომელიც მიმართულია ჩვენი ქვეყნის ინდუსტრიალიზაციის მასშტაბიური ტემპისენ და იქითენ, რომ პარტიელ რიგში განვითარებულ იქნას მძიმე მრეწველობა, იმით, რომ გამოდის საბჭოთა მურნეობებისა და კოლექტიურ მეურნეობათა შენეხლობის სწრაფად გადაშლის წინააღმდეგ, მოითხოვს პურის ფასის მომატებას, კულაკის წინააღმდეგ შეტევის შესუსტებას, და იმას, რომ გაფართოვებულ იქნას მისი მეურნეობის განვითარების შესაძლებლობანი,— უველა ამით მან გამოაჩინა თავისი ოპორტუნისტული სახე. ის ეფარება ფრაზებს საშუალო გლეხის შესახებ, ნებას შენარჩუნების საშინაოებისა შესახებ და სხვ.

მემარჯვენეთა პოზიციის მთავარ შეცდომას წარმოადგენს სოციალიზმში კულაკის შეზრდის ანტიმარქსისტული, ანტიილენინური თეორია, ისე, რომ მემარჯვენეებს არ ესმით კლასობრივი ბრძოლის დიალექტიკა პროლეტარიატის დიქტატურის პირობებში. სწორედ ამ დებულებას მიაკვეს მემარჯვენეები ეჭვმეტ, რომ მათ ერთ გაიგეს კლასობრივი ბრძოლის თანმიმდევრივ ზოლი, სათანადოდ არ აფასებენ და უარსყოფენ კიდეც გლეხობის ძირითად მასებთან მუშათა კლასის შეკავშირების ახალ საწარმოო ფორმებს, ცილსა სწამებენ პარტიას, ვითომ იგი «გლეხობის სამხედრო-ფეოდალური ექსპლოატაციის» პოლიტიკას ატარებდეს, და აყენებენ იმეი პრაქტიკულ წინააღდეგობაში პარტიის ხაზს, რომელიც სამეფნებს სამხედრო ექსპლოატაციის ელემენტების წინააღმდეგ.

პარტიის გენერალური ხაზის დაცვა და პარტიის ცენტრალური შტაბის—ლენინური ცენტრის ირგვლივ პროფესიონალისტების დარაზმის ნაცვლად—ხელმძღვანელი ორგანოებისა თვის პროფმოძრაობაში კომპონენტ-მუშაკების დაპირისპირების ცდა.

პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ცდას—გამოესწორებია პროფკავშირთა ხელმძღვანელობის ეს უდიდესი პლატფორული დეფექტები, პროფესიონალისტთა ამ ჯგუფებს პროფკავშირთა მე-8 ყრილობაზე უხეში ფარული წინააღმდეგობა, ხოლო შემდეგ, ურთიერთის ფრაქციის პლენუმზე, აშკარა წინააღმდეგობა გაუწია. პარტიის ბრძოლამ ამ დეფექტებთან ხატავდენ, როგორც პროფკავშირების ტროცკისტულ „დაფერთხვას", როგორც პროფმოძრაობის „დაქანაჩვის" მუშაობისა და სხვ, პარტიასთვის პროფკავშირების მეტად სახიფათო დაპირისპირება, ფაქტორი კურსი პროფმოძრაობის პარტიული ხელმძღვანელობის შესუსტებისენ, ტრედიუნიონური ტენდენციების და პროფკავშირის აპარატის ნაწილის ბიუროკრატული დამყაყების მოვლენათა მიჩქმალვა,— აი, რა ედო საფუძვლად პროფესიონალისტების ნაწილის ბრძოლას სწორი ლენინური ხაზის წინააღმდეგ პროფმოძრაობაში.

ლენინი აღნიშნავდა იმ საფრთხეს, რომ პროფკავშირების, როგორც ორგანიზაციის ნაცვლად—პანეკონომობა ამ სიძნელეთა წინაშე; ნაცვლად ფართოდ გადაშლილი მუშაობისა, რაკი მუშათა და მუშა-გლეხთა მასების ჩაშმული ფენების ორგანიზაციის პროცესში იქნენ სამეურნეო მშენებლობაში, სოციალისტური რეკონსტრუქციის პროცესში, შრომის ნაყოფიერებისა და შრომის დისციპლინის აწევისათვის/ ბრძოლაში—მუშათა კლასის ჩამორჩენილი ფენების ცეხური ინტერესებისა და სულისკვეთების დაფარვის ცდა; პროფკავშირებში პროლეტარული თვითკრიტიკის გაბედული და თანდათანი გადაშლის ნაცვლად—ფორმალური და შენიშვნები, რომლებიც მოუწოდებენ სიფრთხილისაკენ თვითკრიტიკის საქმეში, რომლებიც აფერხებენ პროფკავშირებში მასების აქტივობის განვითარებას ისეთი მოვლენების წინააღმდეგ ხაბრძოლველად, როგორიც არის ბიუროკრატიზმი და ა. შ. დაბოლოს, პროფაპარატის ცალკე ნაწილების გახორკნა და მათი მასებისაგან მოწყვეტა.

სოფლში პროლეტარული გავლენის გაძლიერების ნაცვლად, იმის ნაცვლად, რომ პროფკავშირებმა ხელი შეუწყონ სოფლის მეურნეობის სოციალისტური გარდაქმნის—მათი კარჩაკეტილობის განშთარება, რაც ცრემლ, გამოიხატა პროფკავშირების სუსტ გავლენაში სოფლის საზოგადოებრივ ცხოვრებაში, სოფლის მოხალხეთა შორის მუშათაზის ჯეროვნად შეუფასებლობა და სხვ. პოლიტიკური განათლებისა და მუშათა მასების, განსაკუთრებით მათი ჩამორჩენილი ფენების, კლასობრივად აღზრდის ნაცვლად — ზურგად დავიწყება პროლეტარიატის საერთო-კლასობრივი ამოცანებისა, ჩამორჩენილ მუშათა მასებს შორის წვრილ-ბურჟუაზიული გავლენასთან გადაჭრილი ბრძოლის საჭიროების შეუგნებლობა.

პარტიის გენერალური ხაზის დაცვა და პარტიის ცენტრალური შტაბის—ლენინური ცენტრის დაპირისპირება—ლენინური ცდას ირგვლივ პროფესიონალისტების დარაზმის ნაცვლად—ხელმძღვანელობა ისეთი მეთოდით, როგორიც არის ამხ. სტალინის წინააღმდეგ გალაშქრება, რაც უკვე ჩვეულებრივ მოვლენად გადაიქცა ოპოზიციისათვის. ლენინურ ცეკას უსაზღვროდ მხარს უჭერენ და იგი უსაზღვრო ავტორიტეტით სარგებლობს როგორც პარტიაში, ისე მუშათა კლასის ფართო უპართო მასებში და ვერავინ ვერ შესძლებს მის შერყევას.

ფრაქცია აღნიშნავს, რომ პარტიის ბრძოლა ლენინური ხაზის სისწორისათვის წყვანილდება პროფესიონალისტების ერთი ნაწილი. პროფესიონალისტთა ამ ჯგუფმა პროკავშირთა მე-8 ყრილობაზე უხეში ფარული წინააღმდეგობა, ხოლო შემდეგ, ურთიერთის ფრაქციის პლენუმზე, აშკარა წინააღმდეგობა გაუწია. პარტიის ბრძოლამ ამ დეფექტებთან ხატავდენ, როგორც პროფკავშირების ტროცკისტულ „დაფერთხვას", როგორც პროფმოძრაობის „დაქანაჩვის" მუშაობისა და სხვ, პარტიასთვის პროფკავშირების მეტად სახიფათო დაპირისპირება, ფაქტორი კურსი პროფმოძრაობის პარტიული ხელმძღვანელობის შესუსტებისენ, ტრედიუნიონური ტენდენციების და პროფკავშირის აპარატის ნაწილის ბიუროკრატული დამყაყების მოვლენათა მიჩქმალვა,— აი, რა ედო საფუძვლად პროფესიონალისტების ნაწილის ბრძოლას სწორი ლენინური ხაზის წინააღმდეგ პროფმოძრაობაში.

ლენინი აღნიშნავდა იმ საფრთხეს, რომ პროფკავშირების, როგორც ორგანიზაციის ნაცვლად—პანეკონომობა ამ სიძნელეთა წინაშე; ნაცვლად ფართოდ გადაშლილი მუშაობისა, რაკი მუშათა და მუშა-გლეხთა მასების ჩაშმული ფენების ორგანიზაციის პროცესში სამეურნეო მშენებლობაში, სოციალისტური რეკონსტრუქციის პროცესში, შრომის ნაყოფიერებისა და შრომის დისციპლინის აწევისათვის/ ბრძოლაში—მუშათა კლასის ჩამორჩენილი ფენების ცეხური ინტერესებისა და სულისკვეთების დაფარვის ცდა; პროფკავშირებში პროლეტარული თვითკრიტიკის გაბედული და თანდათანი გადაშლის ნაცვლად—ფორმალური და შენიშვნები, რომლებიც მოუწოდებენ სიფრთხილისაკენ თვითკრიტიკის საქმეში, რომლებიც აფერხებენ პროფკავშირებში მასების აქტივობის განვითარებას ისეთი მოვლენების წინააღმდეგ ხაბრძოლველად, როგორიც არის ბიუროკრატიზმი და ა. შ. დაბოლოს, პროფაპარატის ცალკე ნაწილების გახორკნა და მათი მასებისაგან მოწყვეტა.

მასებზე მობილიზაცია სიძნელეთა დასაძლევად, მუშათა ყურადღების მიქცევა პროლეტარიატის ცენტრალური ხელმძღვანელობისადმი— სახალხო მეურნეობის სოციალისტური რეკონსტრუქციის გეგმის შესრულებისადმი— და ბრძოლა წვრილბურჟუაზიულ გეგმებსა და ტენდენციებთან და ბრძოლა ნაციონალ-დემოკრატების ყოველგვარ მსხვერპლის იღებენ, რომელიც ამ ბრძოლას მოითხოვს, ფორმები და ტემპი გადაჭირი გადასწყვეტს და სავსებით შეუთანხმდეს იმ ამოცანებს, რომელიც მუშათა კლასის წინაშე დგანან პოლიტიკურ ეკონომიკურ ბრძოლაში, განსაკუთრებით ეხლა, სახალხო მეურნეობაზე რეკონსტრუქციისა და პროლეტარიატის სოციალისტურ შეტევასთან დაკავშირებულ სიძნელეთა მომენტში.

პროფკავშირების მოშორება ხელმძღვანელობის ეს უდიდესი პლატფორული დეფექტები, პროფესიონალისტთა ამ ჯგუფებს პროფკავშირთა მე-8 ყრილობაზე უხეში ფარული წინააღმდეგობა, ხოლო შემდეგ, ურთიერთის ფრაქციის პლენუმზე, აშკარა წინააღმდეგობა გაუწია. პარტიის ბრძოლამ ამ დეფექტებთან ხატავდენ, როგორც პროფკავშირების ტროცკისტულ „დაფერთხვას", როგორც პროფმოძრაობის „დაქანაჩვის" მუშაობისა და სხვ, პარტიასთვის პროფკავშირების მეტად სახიფათო დაპირისპირება, ფაქტორი კურსი პროფმოძრაობის პარტიული ხელმძღვანელობის შესუსტებისენ, ტრედიუნიონური ტენდენციების და პროფკავშირის აპარატის ნაწილის ბიუროკრატული დამყაყების მოვლენათა მიჩქმალვა,— აი, რა ედო საფუძვლად პროფესიონალისტების ნაწილის ბრძოლას სწორი ლენინური ხაზის წინააღმდეგ პროფმოძრაობაში.

რეკონსტრუქციის პერიოდის სიძნელეთა გადასაჭრელად მასების მობილიზაციის ნაცვლად—პანეკონომობა ამ სიძნელეთა წინაშე; ნაცვლად ფართოდ გადაშლილი მუშაობისა, რაკი მუშათა და მუშა-გლეხთა მასების ჩაშმული ფენების ორგანიზაციის პროცესში სამეურნეო მშენებლობაში, სოციალისტური რეკონსტრუქციის პროცესში, შრომის ნაყოფიერებისა და შრომის დისციპლინის აწევისათვის/ ბრძოლაში—მუშათა კლასის ჩამორჩენილი ფენების ცეხური ინტერესებისა და სულისკვეთების დაფარვის ცდა; პროფკავშირებში პროლეტარული თვითკრიტიკის გაბედული და თანდათანი გადაშლის ნაცვლად—ფორმალური და შენიშვნები, რომლებიც მოუწოდებენ სიფრთხილისაკენ თვითკრიტიკის საქმეში, რომლებიც აფერხებენ პროფკავშირებში მასების აქტივობის განვითარებას ისეთი მოვლენების წინააღმდეგ ხაბრძოლველად, როგორიც არის ბიუროკრატიზმი და ა. შ. დაბოლოს, პროფაპარატის ცალკე ნაწილების გახორკნა და მათი მასებისაგან მოწყვეტა.

სოფელში პროლეტარული გავლენის გაძლიერების ნაცვლად, იმის ნაცვლად, რომ პროფკავშირებმა ხელი შეუწყონ სოფლის მეურნეობის სოციალისტური გარდაქმნის—მათი კარჩაკეტილობის განშთარება, რაც ცრემლ, გამოიხატა პროფკავშირების სუსტ გავლენაში სოფლის საზოგადოებრივ ცხოვრებაში, სოფლის მოხალხეთა შორის მუშათაზის ჯეროვნად შეუფასებლობა და სხვ. პოლიტიკური განათლებისა და მუშათა მასების, განსაკუთრებით მათი ჩამორჩენილი ფენების, კლასობრივად აღზრდის ნაცვლად — ზურგად დავიწყება პროლეტარიატის საერთო-კლასობრივი ამოცანებისა, ჩამორჩენილ მუშათა მასებს შორის წვრილ-ბურჟუაზიული გავლენასთან გადაჭირილი ბრძოლის საჭიროების შეუგნებლობა.

პარტიის გენერალური ხაზის დაცვა და პარტიის ცენტრალური შტაბის—ლენინური ცენტრის ირგვლივ პროფესიონალისტების დარაზმის ნაცვლად—ხელმძღვანელობა ისეთი მეთოდით, როგორიც არის ამხ. სტალინის წინააღმდეგ გალაშქრება, რაც უკვე ჩვეულებრივ მოვლენად გადაიქცა ოპოზიციისათვის. ლენინურ ცეკას უსაზღვროდ მხარს უჭერენ და იგი უსაზღვრო ავტორიტეტით სარგებლობს როგორც პარტიაში, ისე მუშათა კლასის ფართო უპართო მასებში და ვერავინ ვერ შესძლებს მის შერყევას.

ფრაქცია აღნიშნავს, რომ პარტიის ბრძოლა ლენინური ხაზის სისწორისათვის წყვანილდება პროფესიონალისტების ერთი ნაწილი. პროფესიონალისტთა ამ ჯგუფმა პროკავშირთა მე-8 ყრილობაზე უხეში ფარული წინააღმდეგობა, ხოლო შემდეგ, ურთიერთის ფრაქციის პლენუმზე, აშკარა წინააღმდეგობა გაუწია. პარტიის ბრძოლამ ამ დეფექტებთან ხატავდენ, როგორც პროფკავშირების ტროცკისტულ „დაფერთხვას", როგორც პროფმოძრაობის „დაქანაჩვის" მუშაობისა და სხვ, პარტიასთვის პროფკავშირების მეტად სახიფათო დაპირისპირება, ფაქტორი კურსი პროფმოძრაობის პარტიული ხელმძღვანელობის შესუსტებისენ, ტრედიუნიონური ტენდენციების და პროფკავშირის აპარატის ნაწილის ბიუროკრატული დამყაყების მოვლენათა მიჩქმალვა,— აი, რა ედო საფუძვლად პროფესიონალისტების ნაწილის ბრძოლას სწორი ლენინური ხაზის წინააღმდეგ პროფმოძრაობაში.

***

რამოდენიმე თვის ვაჭრობის შემდეგ ექსპერტთა კონფერენციაზე, როგორც იქნა, კომპრომისს მიაღწიეს. შეთანხმება მოხდა მოკავშირეთა მიერ წამოყენებულ პირობების საფუძველზე. პირველი 37 წლის განმავლობაში გერმანიამ ყოველ წლიურად საშუალოდ უნდა იხადოს 2.050 მილიონი მარკა, შემდეგ 21 წლის განმავლობაში — წლიურად 1.500.000-დან 2.100.000 მარკამდე. ამგვარად, სარეპარაციო გადასახადის საერთო ჯამი პირველი ანტანტის ოფიციალი გამოთქმებით — 110 მილიარდ მარკას აღემატება, ხოლო გადასახადის ვადა 58 წლითაა განსაზღვრული. ამასთან, გერმანიას მიეცა მცირეოდენი შეღავათები, რომლებზე არც კი ღირს შეჩერება. მაგალითად, პირველ წლებში შესატან თანხების ოთხ-ნაწილ რამდენიმედ შემცირებულია, სამაგიეროდ შემდეგ წლებში ეს თანხები მატულობენ, ისე რომ აღნიშნული ჯამი დაწესებულ ვადაში მთლიანად იქნას დაფარული.

რით ახსნება გერმანიის ასეთი კაპიტულაცია? აქ მიკერძოება არ უთამაშია თვით მისი დელეგაციის მერყეულ და ორპირ პოზიციას. თუ ერთი მხრით შახტ მოითხოვდა გერმანიის საგადასახადო უნარიანობის გამოკვლევას და ამის მიხედვით სარეპარაციო გადასახადის ჯამის დაკლებას, მეორე მხრივ კიოლმანი, გერმანიის არაოფიციალური დელეგატი, ფარულ მოლაპარაკებას აწარმოებდა საგარეო საქმეთა მინისტრ ბრიანთან და ამ ორ მინისტრის სიმპატიურ ნაბიჯებს გერმანიის მუშათა კლასი მოთმინებიდან გამოდის, კომპარტიის გარშემო იკრიბება და კაპიტალთან გადაჭრილ ბრძოლის გზას ადგება.

***

მორიგი ანტი - საბჭოთა გამოსვლები პოლონეთში ერთხელ კიდევ გვახსენებენ იმ აგრესიულ ზრახვებზე, რომლებსაც პოლონელი ფაშისტები ატარებენ შრომელთა რესპუბლიკების მიმართ. მიუხედავად ამ საფრთხეს სპობს პროლეტარიატის მასიური ორგანიზაციები—პროფკავშირების და პოლიტიკური, როგორც მისი ავანგარდის, სწორი მისაბრძოლველად მზადყოფნა.

ტალინის წინააღმდეგ გალაშქრება, რაც უკვე ჩვეულებრივ მოვლენად გადაიქცა ოპოზიციისათვის. ლენინურ ცეკას უსაზღვროდ მხარს უჭერენ და იგი უსაზღვრო ავტორიტეტით სარგებლობს როგორც პარტიაში, ისე მუშათა კლასის ფართო უპართო მასებში და ვერავინ ვერ შესძლებს მის შერყევას.

ფრაქცია აღნიშნავს, რომ პარტიის ბრძოლა ლენინური ხაზის სისწორისათვის წყვანილდება პროფესიონალისტების ერთი ნაწილი. პროფესიონალისტთა ამ ჯგუფმა პროკავშირთა მე-8 ყრილობაზე უხეში ფარული წინააღმდეგობა, ხოლო შემდეგ, ურთიერთის ფრაქციის პლენუმზე, აშკარა წინააღმდეგობა გაუწია. პარტიის ბრძოლამ ამ დეფექტებთან ხატავდენ, როგორც პროფკავშირების ტროცკისტულ „დაფერთხვას", როგორც პროფმოძრაობის „დაქანაჩვის" მუშაობისა და სხვ, პარტიასთვის პროფკავშირების მეტად სახიფათო დაპირისპირება, ფაქტორი კურსი პროფმოძრაობის პარტიული ხელმძღვანელობის შესუსტებისენ, ტრედიუნიონური ტენდენციების და პროფკავშირის აპარატის ნაწილის ბიუროკრატული დამყაყების მოვლენათა მიჩქმალვა,— აი, რა ედო საფუძვლად პროფესიონალისტების ნაწილის ბრძოლას სწორი ლენინური ხაზის წინააღმდეგ პროფმოძრაობაში.

საქართველოს მუშათა პროტესტი

პოლონელ პანების პროვოკაციის წინააღმდეგ

საკუთარი სისხლით დავიცავთ პროლეტარულ სახელმწიფოს

საპროტესტო მიტინგი ხაშურში

(ჩვენი კორესპონდენტისაგან)

7 ივნისს, ნაშუადღევის სამ საათზე, ხაშურში, ქალაქის დიდ მოედანზე შეიქმნა მუშა-მოსამსახურეთა მრავალრიცხოვანი საპროტესტო მიტინგი.

მიტინგზე მოლებულ რეზოლუციაში ნათქვამია:

„მუშა-გლეხთა საბჭოთა ხელისუფლების სამშვიდობო პოლიტიკის, ფაშისტური პოლონეთი, რომელიც კონტრ-რევოლუციის და ანტი-საბჭოთა ემიგრაციის თავშესაფარს წარმოადგენს ევროპის იმპერიალისტების ფინიის რიგის ასრულებს, არავითარ საშუალებებს არ ერიდება იმისათვის, რომ ხელი შეუშალოს საბჭოთა კავშირის მშვიდობიან აღმშენებლობას, ამხ. ვოიკოვის მკვლელობა, ლონდონელების დაჭრა და ა. შ. ვოიკოვის მკვლელობა, ლონდონელების დაჭრა, ხაფრანგეთთან სამხედრო ხელშეკრულების დადება, რუმინეთთან და უნგრეთთან მოლაპარაკება, პოლონეთის პრესის ანტი-საბჭოთა კამპანია,— უველაფერი ეს ნათლად ამტკიცებს პოლონეთის აგრესიულ ზრახვებს საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ. ფაშისტური პოლონეთი, რომლის ულის ქვეშ გმინავს მის ტერიტორიაზე მცხოვრები ბელორუსები, უკრაინელები, ლიტველები, ჩვენგან განდევნილ მენშევიკებთან ერთად მოისწრაფვის ვოინიც „უკრაინის და საქართველოს განთავისუფლებისაკენ".

საქართველოს მშრომელები კარგად იცნობენ ამ „მხედველებს" და მათ ნამდვილ ბნელ ზრახვებს, ამიტომ საბჭოთა კავშირის მშრომელებთან ერთად საჭიროების დროს კიდევ დუმტკიცებენ, რომ გახვეტილი ნაგავს უკან შემოტანა მათ არ ვხედავთ".

—:—

სენაკის მშრომელთა პროტესტი

(ტელეგრაფით ჩვენი კორესპონდენტისაგან)

8 მაისს სენაკის მუშათა კლუბში შეიქმნა ჭ. ახალსენაკის მუშა-მოსამსახურეთა, შავი ზღვის და ამიერ-კავკასიის რკ. გზის მუშების, ქალაქის საბჭოს და პარტ-კომკავშირის ქალაქის ორგანიზაციის კრება, რომელსაც 600-მდე კაცი დაესწრო. კრებამ მოისმინა რა ამხ. პაპასპაშას მოხსენება პოლონეთის მთავრობის პროვოკაციული მოქმედების შესახებ და ერთხმად მიიღო რეზოლუცია, რომელშიაც ნათქვამია:

„პოლონეთი გახდა თავშესაფარი რევოლუციის მიერ საბჭოთა კავშირიდან გაძევებულ ყოველგვარ კონტრ-რევოლუციონერებისა და პეტლიურების კრებებზე პოლონელ ხელისუფალთა მონაწილეობის წინააღმდეგ, პოლონეთის პრესა მთავრობის კარნახით იმდენ თავხედობას იჩენს, რომ თავდაცვის მაგივრად შეტევაზე გადმოდის: საბჭოთა კავშირი პოლონეთის შინაურ საქმეებში ერევა, რასაც პოლონეთის მთავრობა ვერ ვერ ვეგებს. და ეს მაშინ, როცა თვითონ პოლონეთი თავხედურად ერევა საბჭოთა კავშირის შინაურ საქმეებში. აბა განსაკუთრ: პოლონეთის პრესა აღნიშნავს, რომ პოლონეთმა თავის დროზე იცნო „დამოყოდენი" საქართველო, რომ პეტლიურასთან მას „მეგობრული" ხელშეკრულება ჰქონდა დადებული და ამიტომ მის ოფიციალურ წარმომადგენლების დასწრება ხსენებულ კრებებზე, ჩვენი „მორალური მოვალეობა" იყოო. პოლონეთის მმართველნი თურმე მაღალი მორალის ადამიანნი ყოფილანან, მაგრამ მათ ერთი „წვრილმანი" ავიწყდებათ — სახელდობრ ის ვალდებულებანი, რომელნიც მათ იკისრეს საბჭოთა კავშირის მიმართ. მაგალითად, როგორ ხელშეკრულებაში არის სპეციალური მუხლი, რომლის ძალით თვითეული მხარე უარს იცხადებს რაიმე დახმარება აღმოუჩინოს იმ ორგანიზაციებს, რომელნიც მეორე მხარის ან მისი ტერიტორიის ნაწილის მთავრობად ასაღიარებენ თავს. პოლონეთის მთავრობამ იცნო საბჭოთა კავშირი უველა მისი შემადგენელი რესპუბლიკით, დასდო როგის ხელშეკრულება და ამავე დროს ჩვენ ხალხ გვაქვს ზევით მოყვანილ პროვოკაციულ გამოსვლებთან, რომელნიც ამ ხელშეკრულებას უხეშად არღვევენ და მიზნად ისახავენ პოლონეთის მიერ ცნობილი საბჭოთა კავშირის მთლიანობის დაშლას. ოურმე ეს არ არის საბჭოთა კავშირის შინაურ საქმეებში ჩარევა, ხოლო საბჭოთა მთავრობის მხრით ამის გამო პრეტენზის გაცხადება პოლონეთის შინაურ საქმეებში ჩვენს ჩარევას ნიშნავს! ამაზე შორს უტიფრობა ვერ წავა.

პოლონეთის იმპერიალისტების ასეთ პროვოკაციას პირველ ყოველისა საფუძველად უდევს ამ ქვეყნის შინაური მდგომარეობა. პოლონეთში ამჟამად ეკონომიური კრიზისი მძვინვარებს და იქ კლასობრივი, აგრეთვე ნაციონალურ - განსაპრისპირებელი ბრძოლა მწვავდება. პილსუდსკელებს სურთ მასების ყურადღება შინაურ მდგომარეობის ჩამოშორისკენ მაგარეო ავანტიურების საშუალებით. ამასთან, პოლონეთის მეზობელ ქვეყნებში, უდავოა, ამ შემთხვევაში იმ გარეშე ძალებთან შეთანხმებით მოქმედებენ, რომელნიც ჩვენი საერთაშორისო დემოკრატიების გართულებით არიან დაინტერესებული.

მაგრამ უდავოა, რომ ავანტიურისტების პროვოკაცია აღკვეთილი იქნება. ამის თავდებია ერთი მხრით საბჭოთა კავშირის მზრომელ მასების მტკიცე ნებისყოფა, რომელმაც მკაფიო გამოხატულება ჰპოვა მთ ბრისხანე საპროტესტო დემონსტრაციებში, მეორე მხრით თვით პოლონეთში შექმნილ მდგომარეობა, რომელიც თავზე ხელაღებულ ფაშისტების თარეზს ფეხიდან ნიაღვას აცლის.

***

პოლონელ იმპერიალისტებს იმდენი „გამბედაობა" შესწევთ, რომ საბჭოთა კავშირის „დაჩაგრულ" ერთა მოსარჩლეებს როლში გამოდიან. ამ არა მკითხე „ზრნენველებს" ზაზღით და აღშფოთებით უსასუხებს ჩვენს კავშირში შემავალი უველა ხალხი, რომელთაც მხოლოდ საბჭოთა ხელისუფლებამ მიანიჭა სრული თავისუფლება და განვითარების უფართოესი შესაძლებლობანი. ჩვენმა ხალხებმა მშვენივრად იციან, რომ იმპერიალისტების ხერთ მათ მონობის უღელი დადგან, ისეთი უღელი, რომლის სიმძიმე კი ახლ ახორხებს, მაგ., პოლონეთში მოსახლე ეროვნულ უმცირესობებს. პოლონეთი ეროვნებათა ჩაგრის ყველაზე უფრო „კლასიკურ" ქვეყანას წარმოადგენს. მისი მოსახლეობის 45 პროცენტი, რომელიც არაპოლონელებისაგან შესდგება, მოკლებულია უველგვარ უფლებებს და გაუგონარ დევნას განიცდის. უკანასკნელ, ბელორუსთა, გერმანელების და სხვათა ორგანიზაციების სისტემატიური განადგურება, მათი წარმომადგენელთა მასიური პროცესები, სულ უკანასკნელად — ებრაელთა აწიოკება ლვოვში ამ მხრით მეტად მჭევრმეტყველური ფაქტებია.

სწორედ იმ დროს, როცა დარბეულ ებრაელთა ბმა ჯერ კიდევ არ შემწყდარა ლვოვის ქუჩებში, შეიკრიბა ერთა ლიგის საბჭოს მორიგი სესია. ამ სესიის დღის წესრიგში ერთ - ერთ მთავარ საკითხად ეროვნულ უმცირესობების უფლებების დაცვა დგას. ეს საკითხი ბოლო დროს წამოაყენენ შტრესემანმა. ეს, ცხადია, არა იმიტომ, რომ გერმანიის იმპერიალიზმი საერთოდ ეროვნებათა ინტერესებს იცავს. გერმანიის მთავრობა ადვილად ამოარკვევს გერმანელ უმცირესობის დევნამ პოლონეთში. ამასთან, გერმანიის იმპერიალიზმი ცდილობს ამ გარემოების გამოყენებას თავისი მიზნებისათვის, ცხრომ იმისათვის, რომ პოლონეთი აიძულოს ამ ორგანიზაციის ნებაყოფლობით გაუქმებას.

ასეა თუ ისე, ეროვნულ უმცირესობათა საკითხი დასმულია განსახილველად ერთა ლიგის საბჭოს მაღრიდის სესიაზე. მისმა ამრიცის სესიამ, რომელზედაც ამ ნიადაგზე ჩვენი ხალხის ადგილი შტრეზემანმა ვერ შეაკავა, ამ მიმართულებით ამერიკაში საკმაოდ ძლიერი მოძრაობა. ამავე დროს, ამან არ შეიძლება გავლენა არ მოახდინოს საბჭოთა კავშირსა და სხვა ქვეყნებს შორის ალებ - მიცემის გაშლაზე, ვინაიდან უკანასკნელთ საფუძვლიანად უნინიათ, რომ საბჭოთა ბაზარს დაკარგავენ და ამით თავის თავს თვალსაჩინო ზიანს მიაყენებენ. ამას, სხვათა შორის, იძულებული იქნებიან პოლონეთი ავანტიურისტებმაც გაუწონ ანგარიში. და ეს არა მარტო იმიტომ, რომ პოლონეთის ეკონომიური ინტერესები მოითხოვენ ჩვენთან ნორმალურ ურთიერთობის დამყარებას, არამედ იმიტომაც, რომ ავანტიურების გზაზე დამდგარ პოლონეთს გაუწყნელდება ამერიკისაგან სესხების აღება, რამდენადაც ამ სესხების უზრუნველყოფა ასეთ დროს საეჭვო ხდება.

პარტია შ

ეროვნული ბიბლიოთეკა

პარტიული ორგანიზაციები შეასრულებენ მე-16 პარტკონფერენციის გადაწყვეტილებებს

კონფერენციის დადგენილებანი მასების

საკავშირო კ. პ. (ბ) ცეკასა და ცენტრალური საკონტროლო კომისიის პრეზიდიუმის და მე-16 პარტკონფერენციის გადაწყვეტილებები ჯერ-ჯერობით ფართო მუშათა მასებისათვის ცნობილი არაა. ამიტომ ჩვენ ვალდებულად ვთვლით, რომ ამ გადაწყვეტილებათა ძირითადი დებულებანი ფართო მასებს გავაცნოთ.

პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის მიერ დანიშნული კომისიის პრეზიდიუმის და მე-16 პარტკონფერენციის გადაწყვეტილებანი ეხებიან ქვეყნის მეურნეობის ისეთ ძირითად საკითხებს, როგორიც არის ინდუსტრიალიზაციის ტემპი, ბრძოლა კულაკის წინააღმდეგ, ბრძოლა ბიუროკრატიზმის წინააღმდეგ, ბრძოლა ანტისაბჭოთა ელემენტების წინააღმდეგ, ბრძოლა ოპოზიციის ფრაქციონალური ჯგუფების წინააღმდეგ და სხვ.

ამ საკითხებზე ჩვენ ვალდებულად ვთვლით, რომ ფართო მუშათა მასებს ვაცნობოთ ჩვენი პარტიის ხელმძღვანელი ორგანოების ამ გადაწყვეტილებებს, რომ ფართო მასებმა ეს გადაწყვეტილებანი ჩვენ ორგანიზაციებში ჩვენ ხელმძღვანელობით განახორციელონ.

ჩვენ ვიცით, რომ ჩვენი პარტიის ხელმძღვანელობა ამ ბრძოლაში ეყრდნობა ფართო მუშათა მასებს, ეყრდნობა მუშათა კლასის ავანგარდს, ეყრდნობა ჩვენი პარტიის ბოლშევიკურ ბირთვს, რომელიც ლენინის ხაზით ხელმძღვანელობს ჩვენ ქვეყანას.

ჩვენ ვიცით, რომ ჩვენი პარტიის ბრძოლა ოპოზიციის ფრაქციონალური ჯგუფების წინააღმდეგ, ბრძოლა ანტისაბჭოთა ელემენტების წინააღმდეგ, ბრძოლა ბიუროკრატიზმის წინააღმდეგ, ბრძოლა კულაკის წინააღმდეგ ფართო მუშათა მასების ხელმძღვანელობით და მათ ხელმძღვანელობით ჩვენ ორგანიზაციებში ჩვენ ხელმძღვანელობით განახორციელონ

მუშაობა კვირა-უქმე დღეებში
ან უ
განუწყვეტელი საწარმოო წელიწადი
საწარმოების ხელმძღვანელთა აზრი

საწარმოების ხელმძღვანელები მიზანშეწონილად და სასარგებლოდ სთვლიან განუწყვეტელი საწარმოო წელიწადის შემოღებას.—მუშაობის ეს წესი პირველ რიგში შემოღებული უნდა იქნას ნედლეულით უზრუნველყოფილ საწარმოებში.—განუწყვეტელ მუშაობაზე გადასვლასთან დაკავშირებული საკითხები საჩქაროდ და დეტალურად უნდა იქნეს შესწავლილი

როგორც ჩვენმა მკითხველებმა იცით, წინადადება განუწყვეტელი საწარმოო წლის შემოღების შესახებ, დიდ გამოხმაურებასა და თანაგრძნობას იწვევს მუშათა ფართო წრეებში და სამეურნეო მუშაკებში. ეს ერთი ხანია ამ საკითხის შესახებ კამათია მოსკოვის გაზეთებში. საქართველოში ჩვენმა გაზეთმა უკვე მოათვსება ზოგი მასალა ამის შესახებ. ქვემოთაც ვაძლევთ ამ საინტერესო საკითხზე ჩვენს კორესპონდენტის საუბარს მთელ რიგ სამეურნეო მუშაკებთან.

ამხ. ხარაზიანი
(პოლიგრაფტრესტი)

— პოლიგრაფიულ მრეწველობაში განუწყვეტელი საწარმოო წელიწადის შემოღება მთელი ტრესტის მასშტაბით არ იქნება მიზანშეწონილი. ეს იმიტომ, რომ ტრესტი ორგანიზებს უმთავრესად ისეთ საწარმოო ერთეულებს, (სტამბები, ლიტოგრაფიები და სხვა), რომლებიც შეკვეთებისა და ქაღალდის სიმცირის გამო, ხშირათ იძულებული არიან შეამოკვეთ მუშაობის ბასშტაბი. ხუთწლიანი გეგმით ჩვენ გადაწყვეტილი გვაქვს მოვახდინოთ ყველა პოლიგრაფიული საწარმოო ერთეულების კონცენტრაცია. ამ ღონისძიების ცხოვრებაში გატარებით, ჩვენ ვფიქრობთ, მივაღწევთ სტამბების დატვირთვას შეკვეთებით. ასეთ პირობებში მთლიანი საწარმოო წელიწადის შემოღება პირადათ მე არ მიმაჩნია მიზანშეწონილად.

ამ ღონისძიების განხორციელება ე. ი. მთლიანი საწარმოო წელიწადის შემოღება, შესაძლებელი, მიზანშეწონილი და სასარგებლო იქნება მხოლოდ ლიტოგრაფიაში, რომელიც ამზადებს სატიპაჟტრო ნიშნებს, პლაკატებს და ასრულებს სხვა ხასიათის ლიტოგრაფიულ სამუშაოებს. ტრესტის ლიტოგრაფიაში მუშაობს 130 კაცი. ზედმეტი მუშა-ხელის შენავ შესაძლებელი იქნება შრომის ბირჟის საშუალებით, ისე რომ აღნიშნულ საწარმოში განუწყვეტელი სამუშაო წელიწადის შემოღებას განსაკუთრებული დაბრკოლება არ გადაეღობება.

ამხ. კ. ფრიდოლინოვი
(თამბაქოს ტრესტი)

— ჩვენი ტრესტის პროდუქციაზე დიდი მოთხოვნილებაა, განსაკუთრებით რუსეთის და შორეულ მოკავშირე რესპუბლიკების ბაზრებზე. ნედლეული მასალით სრულიად უზრუნველყოფილი ვართ და, საერთოდ, ყოველ გვარი პირობები მოგვეპოვება იმისათვის, რომ შემოვიღოთ განუწყვეტელი სამუშაო წელიწადი. ამ ღონისძიების გატარებით ჩვენ შევძლებთ არსებულ საფაბრიკო მოწყობილობის და მანქანების მაქსიმალურად გამოყენებას. ამავე დროს საჭიროა აღინიშნოს, რომ ჩვენი ფაბრიკების მოწყობილობა შესაძლებელი მოძველდა და მათი მაქსიმალური გამოყენებით საშუალება მოგვეცემა დავაჭაროთ ჩარხების რეკონსტრუქცია და მოწყობილობის განახლება.

გარდა ამისა განუწყვეტელი სამუშაო წლის შემოღებით ჩვენ საგრძნობლად შევიმცირებთ უმუშევართა რიცხვს (რადგან დამატებით დაგვჭირდება 1.000-ოდე მუშა), გავაიოფებთ და გავაუმჯობესებთ პროდუქციას და გავადიდებთ თამბაქოს მრეწველობას საბრუნავ თანხებს.

ამჟამად ჩვენი თამბაქოს მრეწველობა ყოველწლიურად გვაძლევს დაახლოებით 8.000.000 ბანეთის პროდუქციას. განუწყვეტელ სამუშაო წელიწადის შემდეგ ჩვენ შევძლებთ მივიღოთ 1.600.000 ბანეთზე მეტის პროდუქცია.

დანარჩენი საკითხები, რომელზედაც უნდა შევაჩეროთ ყურადღება, ეს არის კვირა-უქმე დღეებში საწარმოებში მეთვალყურეობის მოგვარება, გამოსასვლელი დღეების გაბაზვილება და სხვა მსგავსი საკითხები. კვირაობით საწარმოებში საკანცელარიო მუშაობის წარმოება, მე მგონია, აუცილებელი არ იქნება. საჭირო გახდება მუშაობის ადგილებზე კვირა დღეებში ვიყოლიოთ სპეციალისტი ალრი ცხელები, რომლებსაც შეიძლება დავკისროთ ადმინისტრაციის ფუნქციები მუშაობაზე მეთვალყურეობის დარგში.

ამხ. ნ. ბრეგვაძე
(საქ. სატყეო მრეწვ. ტრესტი)

განუწყვეტელ საწარმოო წელიწადის შემოღებას უდიდესი მნიშვნელობა ექნება, როგორც, საერთოდ, საბჭოთა კავშირის მრეწველობისათვის, ისე, კერძოთ საქართველოს სატყეო მრეწველობისათვის, რომლის პროდუქცია ამჟამადაც აკმაყოფილებს შინაურ ბაზრის მოთხოვნილებას მხოლოდ 70 პროც.-ს და საკვირო ბაზრის მოთხოვნილების 25 პროც.-ს. მუშაობის არსებული წესების დროს საქართველოს სატყეო მრეწველობა საგრძნობლად ვერ აფართოვებს საექსპორტო პროდუქციის დამზადების საქმეს.

ამხ. ლარინის წინადადების განხორციელება საგრძნობლად გააღიდებს ტრესტის პროდუქციას და წარმოებაში ჩაბმულ მუშების რიცხვს.

ამხ. ლარინს წინადადების განსახორციელებლად ჩვენს წარმოებას დასჭირდება სათბობი მასალის და ნედლეულის დამზადების გადვაროობა და შრომის საკითხების მოგვარება. სათბობისა და ნედლეულის საკითხი ჩვენთვის ადვილი გადასაწყვეტია. რაც შეეხება შრომის ორგანიზებას, ეს საკითხი უფრო რთულია, ვინაიდან წარმოებისათვის საჭიროა კვალიფიციური მუშახელი.

ყველა საწარმოს გადაყვანას განუწყვეტელ მუშაობაზე ერთბაშათ, ჩემის აზრით, ვერ შეესწორება, რადგან საწარმოთა ნაწილი სეზონური ხასიათის მრეწველობას წარმოადგენს და ილიუზიონისტური იქნებოდა ამ საწარმოთა პირადათ მე არ მიმაჩნია მიზანშეწონილად.

ამხ. დ. რუხაძე
(საპონ-ზეთის ტრ)

— საპონ ზეთის ტრესტის ს. ვისაც არ ასწავლით შესაძლებელია. ტრესტის კატეგორიაში როგორც ჩვენში, ისე ევროპა-ამერიკის ქვეყნებში ნაციონალიზაციის პროცესი ჯერ კიდევ ვერ დამთავრებულა. ჩვენი საწარმოები იმყოფებიან ისეთ პირობებში, რომ ნედლეულის მომარაგების, ფინანსების მოწოდების და სხვა საკითხი, რომელიც ამ საკითხებთან, როგორც ერთ ორგანიზმთან არის დაკავშირებული, ჯერ კიდევ ვერ მოგვარებულა. ასეთ პირობებში ჩვენ ვერ შევძლებთ ისეთი ნაბიჯის გადადგმას, რომელიც ამ საკითხის ნაწილობრივ მაინც მოგვარებას მოახდენდა. ამიტომ ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ამ საკითხის გადაწყვეტა ჯერ ადრეა.

ამხ. ბ. ჟღენტი
(ტრესტ. „ქიმია“)

— ჩვენ ტრესტში ამ საკითხის გადაწყვეტა ჯერ ადრეა. ჩვენ ტრესტში ისეთი საწარმოები შედიან, რომელთა ნაწილი ნედლეულით უზრუნველყოფილია, ნაწილი კი ნედლეულის მოპოვებაზეა დამოკიდებული. ამ საწარმოთა ნაწილი ნედლეულის მოპოვების სეზონზე მუშაობს, ნაწილი კი მთელი წლის განმავლობაში. ამ პირობებში ჩვენ ვერ შევძლებთ განუწყვეტელ სამუშაო წელიწადის შემოღებას. ამ საკითხის გადაწყვეტა ჯერ ადრეა.

ამხ. ა. ბერიკაშვილი
(ტრესტ. „ნავთობი“)

— ნავთობის მრეწველობაში განუწყვეტელ სამუშაო წელიწადის შემოღება ნაწილობრივ შეიძლება. ნავთობის მრეწველობა ორ ნაწილად უნდა დავყოთ: ნედლეულის მოპოვება და ნედლეულის გადამუშავება. ნედლეულის მოპოვება დამოკიდებულია ბუნებრივ პირობებზე და ამიტომ ამ ნაწილში განუწყვეტელ სამუშაო წელიწადის შემოღება შეუძლებელია. ნედლეულის გადამუშავების ნაწილში განუწყვეტელ სამუშაო წელიწადის შემოღება შეიძლება. ამ ნაწილში ჩვენ ვფიქრობთ განუწყვეტელ სამუშაო წელიწადის შემოღებას.

42 წელიწადი პედაგოგიურ ასპარეზზე
მ. მ. ბჟანია

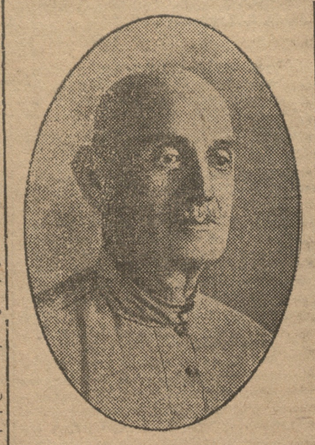

მ. მ. ბჟანია დაიბადა 1864 წელს კოდორის მაზრის სოფელ ილორში, ღარიბი აფხაზი გლეხის ოჯახში. მან ადრე დაკარგა მშობლები და ბავშობა გაატარა თავის ღარიბ ბიძასთან, რომელმაც ბავშვს შეაშინა ცხოვრების მოყვარეობა და სწავლის დიდი სურვილი. ბიძამ იგი ოჩემჩირის სკოლაში მიიბარა. აქედან პატარა მელატონი, მასწავლებლისა და ბიძის დაუკითხავად, ფეხშიშველი მიდის სოხუმში იმ განზრახვით, რომ რომელიმე სკოლაში შესულიყო ხაზინის ხარჯზე. და მართლაც, ზოგიერთ პირის დახმარებით, ის ახერხებს სოხუმის ქალაქის სკოლაში შესვლას. ეს სკოლა მან დაამთავრა 1883 წელს და ხაზინაში ხარჯზე გაგზავნეს ქუთაისის (ქ. ხონში) სამასწავლებლო სემინარიაში. აქ მან ოჯახური პირობების გამო სწავლა ვერ დაამთავრა და 1886 წელს დაინიშნა სოფელ ლესნიჩინში (ზუგდიდის მაზრა) მასწავლებლის თანამდებობაზე. 1890 წელს გადაიყვანეს დარანდის ერთკლასიან სკოლაში, სადაც ასწავლა 1897 წელს დაინიშნა გუდაუთის ორკლასიანი სკოლის უფროს მასწავლებლად, ხოლო 1904 წელს ამავე თანამდებობაზე გადაყვანილ იქნა დრანდის სკოლაში. 1908 წელს დაინიშნა უფროს მასწავლებლად ილორის ორკლასიან სკოლაში, სადაც მ. მ. ბჟანია ამჟამად გამგის თანამდებობაზე უკვირავს.

42 წლის მოღვაწეობის დროს მ. მ. ბჟანია პატივისცემ და ერთგულად ასრულებდა თავის მოვალეობას. მან სავსებით გაამართლა სახალხო მასწავლებლის მაღალი სახელწოდება.

ჯერ კიდევ ლესიჩინის სკოლაში მასწავლებლად ყოფნის დროს იგი, ახალგაზრდა სტუდენტის, მიხა ცხაკაიას ზეგავლენით, ჩაება ანალეგალურ რევოლუციონერულ მუშაობაში, ეწეოდა გლეხობის შორის ანტიტოლიგიურ და მთავრობის საწინააღმდეგო პროპაგანდას. მთელი მისი მოღვაწეობა აფხაზეთის ფარგლებში მიმართული იყო და არის გლეხობის ფართო ფენების კულტურული გარდაქმნისა და გათვითცნობიერებისაკენ. 1922 წლიდან დღემდე ეს არის ილორის თემის საბჭოს აქტიური წევრი, თავდაცვა - აეიაქიმის საზოგადოების, რემეთანის, წითელი ჯვრის ილორის ორგანიზაციის ორგანიზატორი და თავმჯდომარე. ილორში მისი ინიციატივით გაიხსნა სოხუმის სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოების განყოფილება საქდელო მინდვრით, სასოფლო-სამეურნეო მანქანების გასაქირავებელი სადგური, კოოპერატივი, სამკითხველო და სხ.

მ. მ. ბჟანიამ თავისი იდეური და პრაქტიკული მოღვაწეობით დიდი პოპულარობა და პატივისცემა მოიპოვა გლეხობის შორის. ის ერთი პირველი აფხაზთაგანი იყო, რომელიც შეიცდა თავისი ხალხის ფართო მასაში განათლების ჩარაღნებით. მ. მ. ბჟანიის გათვალისწინებული ჰქონდა ამ გზის განსაკუთრებული სიძნელე და 42 წლის განმავლობაში იგი უშრომლოდ და პატრიოსნად ემსახურებოდა ტრუდოვრივ შებრძოლის საყვარელ საქმეს.

ამ ცოტა ხანში ქალაქ ოჩემჩირეში, განათლების მუშაკთა კავშირის ინიციატივით, დაიდება ბეჭედი მ. მ. ბჟანია 42 წლის სამსწავლებლო მოღვაწეობის იუბილეი.

მისი მოღვაწეობა არ შეიძლება არ აღინიშნოს მშრომელი მასის ფართო წრეში, რომელიც მადლობას გამოუცხადებს იუბილიარს 42 წლის თავდადებული მუშაობისათვის კულტურის ფრონტზე.

სალამი ჩვენს ილბილიარს.

განათლების მუშაკთა კავშირის კოდორის განყ. თავმჯდომარე — ა. მარღანია.

საიუბილეო კომისიის თავმჯდომარე — გ. ჯაბაურიძე.

ადგილობრივი მრეწველობა

მაკდონალდის გეგმები

ლონდონი, 10 ივნისი. რეიტერის სააგენტო ცნობებით:

„პაკდონალდს განზრახვა აქვს ენერგიას გაემგზავროს სეპტემბერში, ერთი თვის მოხრიც ავსტრო კანადის დროს, ხოლო ოგვასტოში ან სეპტემბერში გაემგზავროს ჩრდ.-ამერიკის შეერთებულ შტატებში.

მაკდონალდი ფიქრობს, რომ პრეზიდენტ ჰუვერთან პირად კონტაქტს უფრო ადრე შეუძლია გაუგებრობის გადალახვა და ინგლისსა და ამერიკის დამოკიდებულების გაუმჯობესება, ვიდრე სხვა რომელიმე მეთოდს.

ჰენდერსონის მაკდონალდის მთავრობის საბარო პოლიტიკის შესახებ

ლონდონი, 10 ივნისი. საგარეო პოლიტიკის საკითხების შესახებ ინტერვიუში, რომელიც დაიბეჭდა მთავრობის ორგანოს „დეილი ჰერალდში“, საგარეო საქმეთა მინისტრმა **ჰენდერსონმა** ხაზგასმით აღნიშნა, რომ მაკდონალდის მთავრობა იბელმძღვანელებს „საერთაშორისო თანამშრომლობის იდეით, იმასთან ერთ ერთანშრომლებს ინგლისთან, ისე ამთანხმებს, რომელიც ერთა ლიგაში შემდგომ სახელმწიფოებთან, ისე ამთანხმებ, რომელიც ერთა ლიგაში არ შედიან, მაგ., ამერიკის შეერთ. შტატებთან და საბჭოთა კავშირთან“.

შემდეგ ჰენდერსონი შეეხო ინგლისსა და ჩრდ.-ამერიკის შეერთებული შტატების ურთიერთობის საკითხს და სთქვა: „ჩრდ.-ამერიკას შეერთებული შტატების რესპუბლიკას უდიდესი მნიშვნელობა აქვს, რადგან უდავოა, რომ მრავალი საერთაშორისო მნიშვნელობის საკითხის გადაჭრა შეიძლება მხოლოდ მისი მონაწილეობით. **რაც შეგვიძლია ყველაფერს გავაკეთებთ იმისათვის, რომ განვამტკიცოთ ჩვენსა და ჩრდ. ამერიკის შეერთ. შტატებს შორის“.** (ადს).

„ოსვობოჟდენი“-ი ჩრდ.-ამერიკის შეერთ. შტატებთან დიპლომატიურ ურთიერთობის შესახებ

ლონდონი, 10 ივნისი. ყოველკვირეული დემოკრატიული ორგანო „ოსვობოჟდენი“ „ობსერვერ“-ი მეთაურ წერილში ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ ინგლისის საგარეო პოლიტიკის მთავარ პრობლემას შეადგენს ამერიკასთან დამოკიდებულება.

„ობსერვერ“-ი მეთაურ წერილში ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ ინგლისის საგარეო პოლიტიკის მთავარ პრობლემას შეადგენს ამერიკასთან დამოკიდებულება. ამ საკითხის გადაწყვეტა ყველაზე მეტად დიდი მნიშვნელობისაა. ინგლისსა და ამერიკის დამოკიდებულებაზე დამოკიდებულია ბევრი სხვა საკითხის გადაწყვეტა

הצופה

ראש הממשלה בוושינגטון: ישראל תתנגד לכל ניסיון לכפות עליה הסדר

לוי אשכול נפגש עם הנשיא ג'ונסון ועם שרי הממשלה האמריקנית — שיחות ידידותיות ומעמיקות — הנשיא הזמין את ראש הממשלה לבקור נוסף בארה"ב

וושינגטון, 6 במרץ (מאת כתבנו) — ראש הממשלה לוי אשכול הגיע היום לוושינגטון לשיחות עם הנשיא ג'ונסון ועם שרי הממשלה האמריקנית. השיחות נמשכו כשעתיים ונסבו על כל הבעיות הקשורות ביחסי ארה"ב וישראל. השיחות היו ידידותיות ומעמיקות. הנשיא הזמין את ראש הממשלה לבקור נוסף בארה"ב.

בשיחות השתתפו מצד ישראל: ראש הממשלה לוי אשכול, שגריר ישראל בוושינגטון יצחק רבין, ויועץ ראש הממשלה מרדכי גזית. מצד ארה"ב השתתפו: הנשיא ג'ונסון, שר החוץ דין ראסק, שר ההגנה רוברט מקנמרה, יועץ הנשיא וולט רוסטו, ויועץ הנשיא מקג'ורג' בנדי.

ראש הממשלה לוי אשכול הגיע לוושינגטון בשעה 10 בבוקר. בשדה התעופה בולינג קבלו את פניו שר החוץ ראסק, שר ההגנה מקנמרה, שגריר ארה"ב בישראל וולש, ושגריר ישראל רבין. ראש הממשלה נסע מיד לבית הלבן, שם נפגש עם הנשיא ג'ונסון.

השיחות בין ראש הממשלה לוי אשכול לבין הנשיא ג'ונסון ושרי הממשלה האמריקנית